

1) Problém vlastního vymezení tématu a smyslu práce

Na tématu bakalářské práce Tatiany Hruškové lze předně ocenit její volbu „vlastního tématu“. Po získání dostatečného rozhledu po mediální problematice se rozhodla pro vymezení vlastního předmětu zkoumání, který v domácím prostředí není ještě dostatečně doceněn. Již v Úvodu práce získáváme velmi věcné a adekvátní uvedení do problému, zároveň i jasnou orientaci ve struktuře práce. To vše svědčí o vyspělosti teoretického přístupu autorky, která se rozhodně dokázala vyhnout mnohdy se vyskytujícím problémům s vymezením vlastního tématu bakalářské práce – např. neurčitost, přílišná šíře, malý prostor pro originalitu. Na úvodním vymezení tématu je od počátku jasné, že vychází ze standardní disciplíny mediálních studií, nicméně hodlá po vážném shrnutí dosavadní úrovně řešení problému navrhnout jeho další rozvinutí. Autorce se podařilo velmi srozumitelně a přehledně shrnout výše zmíněnou problematiku, její hypotézy a dokumentovat ji na příkladu aktuálního problému – únosu dětí. Citlivě rozklíčovala vzájemnou provázanost všech agend (politická, veřejná, mediální) a nutnost ostražitosti při vyhlásování příliš zevšeobecňujících závěrů.

2) Otázka metodičnosti přístupu

Již pečlivě rozvržený Obsah naznačuje, že v logické stavbě práce autorka nenechala nic náhodě. Po vysvětlení tématu práce (*agenda-setting*) a jeho zasazení do kontextu komunikace, masové komunikace a mediálních studií, pečlivě ve druhé kapitole sleduje historické vymezení tématu a pojmu „agenda-setting“. Průběžně si všímá celé nastolené diskuse o tomto termínu, o jeho rozšíření v celou teorii a nezanedbává ani všechny polemické momenty, které tuto teorii sledují. Formát bakalářské práce dovoluje jednak o tématu dostatečně teoreticky pojednat a zároveň i připojit konkrétnější, ilustrující kasuistiku, což se děje v kapitole 3. Práce má jasné a přehledné členění, autorka postupuje rovnoměrně a čtenářsky adekvátně srozumitelně.

3) Věcné poznámky

Jak jsem již uvedl, v uspořádání jednotlivých kapitol je práce logicky členěna, promyšlený je i vzájemný poměr jejich rozsahu. Neodhalil jsem žádné vážné prohřešky ve formálních náležitostech práce (kapitola 2 je v textu číslována jako 3).

4) Hodnota pramenů a poznámkového aparátu

Literatura vztahující se k tématu je vybrána velmi pečlivě. Jedná se o literaturu ke speciální problematice týkající se „agenda-settingu“, kde je samozřejmě většina pramenů cizojazyčných (Dearing – Rogers, McCombs, McCombs – Shaw, McCombs – Protess); můžeme v této kategorii ovšem nalézt i poměrně nedávné diplomové práce (Kalvas, Nečas). Vhodně je výběr rozšířen o literaturu týkající se sociologie a sociální komunikace (Janoušek, Lipmann), teorie komunikace (Fiske), médií (Bourdieu, McLuhan, Ramonet,

Reifová, Trampota – Křeček – Nečas) a masové komunikace (DeFleur – Ballová-Rokeachová, Kunczik, McQuail).

Literatura sice není zapsána způsobem, který je doporučován na naší fakultě, nicméně je to učiněno bibliograficky bezchybně.

Poznámkový aparát je užíván technicky správně k rozšiřujícím vsuvkám; poněkud nestandardní, a podle mého názoru i nefunkční, je psaní vět v poznámkách bez velkých písmen na začátku a bez interpunkce. Bohužel, jak je v bakalářských pracích téměř pravidlem, poznámky často odputují v textu až na následující stranu.

Grafická úprava bakalářské práce naplňuje požadované standardy.

5) Jazyková stránka práce

Po jazykové stránce je práce dostatečně vyspělá. Formulace jsou adekvátní a srozumitelné. Autorka se neprohřešuje proti logické stavbě jazyka, ovšem někdy přehlédne kongruenci vazeb a velmi často i shodu v minulém přičestí, případně významové záměny („vojna“ za „válka“), což je dáno okolností, že pro ni není čeština rodným jazykem. Větší pečlivost by si zasloužilo také psaní čárek v souvětích.

6) Závěrečné hodnocení

Přestože formát bakalářské práce většinou nedovoluje zásadní objevitelský přínos, pokusila se autorka kriticky rozvinout dosavadní stav řešení problému. Každopádně v práci předvedla dokonalou schopnost přistoupit k tématu náležitým střízlivým a vědeckým způsobem, sledovala velmi pečlivě a úměrně stanovenou problematiku, využívala zdárně potřebnou literaturu. Proto musím práci hodnotit relativně vysoko. Práce vykazuje dostatečnou metodičnost, je napsána přijatelně odborným jazykem, správně nakládá s citacemi z literatury.

Práci navrhuji k obhajobě, myslím, že si práce zaslouží hodnocení 1, nicméně spíše v pásmu 45–41 bodů.

Aleš Svoboda, vedoucí práce, 18. 8. 2008